

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > [Italy](#)

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea actelor constituie o procedură codificată prin care se transmit informații către o persoană fizică sau juridică cu privire la un act juridic, în scopurile prevăzute de lege.

Notificarea sau comunicarea (*notificazione*) se realizează, în general, de executorul judecătoresc la cererea uneia dintre părți sau a autorității judiciare, dar poate fi efectuată și de un avocat.

În cazul în care actul care urmează să fie notificat sau comunicat este un document electronic, iar destinatarul nu are o adresă de e-mail certificată, executorul judecătoresc va efectua notificarea sau comunicarea prin trimiterea unei copii a actului în formă tipărită, pe care o declară conformă cu originalul, și va păstra documentul electronic pentru următorii doi ani. Dacă i se solicită acest lucru, executorul judecătoresc va trimite actul notificat sau comunicat prin mijloace electronice la adresa de e-mail declarată de destinatarul notificării sau al comunicării sau de agentul acestuia sau va preda o copie a actului notificat sau comunicat acestor persoane, sub rezerva achitării taxelor corespunzătoare, pe un suport informatic care nu poate fi rescris (articolul 137 din Codul de procedură civilă) (*Codice di Procedura Civile*).

Notificarea sau comunicarea simplă (*comunicazione*) este efectuată de grefierul instanței (*cancelliere*) în cazurile în care acesta trebuie să notifice actele de procedură părților și altor persoane în legătură cu procedurile (articolul 136 din Codul de procedură civilă).

Notificarea sau comunicarea actelor implică în mod specific transmiterea integrală a actelor către unul sau mai mulți destinatari prestabiliți, al căror scop general este de a face cunoscut conținutul acestora, transmitând destinatarului o copie conformă a originalului, efectuată cu mijloacele și de către persoanele stabilite de legiuitor, care atestă această activitate, metoda utilizată și rezultatul acesteia prin intermediul unei declarații cu valoare probatorie privilegiată.

Un set structurat de norme care să reglementeze procesul și rezultatul procedurii de notificare sau comunicare este legat de faptul că o astfel de activitate produce efecte juridice specifice. În special, atunci când forma corectă de notificare sau comunicare a fost respectată, legiuitorul acordă acestei notificări sau comunicări prezumția irefragabilă potrivit căreia destinatarul are cunoștința de actul respectiv, independent de cunoașterea efectivă a actului care, în cazul în care nu este notificat sau comunicat, nu produce aceleași efecte ca acesta din urmă, cu excepția cazurilor în care scopul actului a fost atins.

Prin urmare, în această privință, din punctul de vedere al securității juridice, notificarea sau comunicarea constituie condiția necesară și suficientă pentru eficacitatea sa, care constă în special în cunoașterea juridică (*legale conoscenza*) a actului notificat sau comunicat destinatarului.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Notificarea sau comunicarea se referă, în general, la actele cu privire la care se solicită cunoașterea juridică, în scopul producerii unor efecte juridice specifice: notificarea sau comunicarea trebuie efectuată pentru exercitarea anumitor drepturi (de exemplu, revocarea unei împuterniciri, cesiunea unei creanțe, punerea în întârziere în vederea conformării) sau pentru inițierea sau continuarea procedurilor judiciare (de exemplu, citație în cadrul procedurilor ordinare, de opoziție sau de apel) sau a procedurilor de executare.

În contextul Regulamentului (UE) 2020/1784, notificarea sau comunicarea formală se referă la toate actele, judiciare sau extrajudiciare, în materie civilă și comercială, care sunt destinate să confere un efect juridic cunoașterii juridice a actului.

Documentele din domenii precum cel fiscal, vamal sau administrativ sau cele care se referă la răspunderea statului pentru acte sau omisiuni desfășurate în exercitarea autorității publice sunt excluse din domeniul de aplicare al regulamentului.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Notificarea sau comunicarea se efectuează:

- prin intermediul executorului judecătoresc (*ufficiale giudiziario*), în conformitate cu norme precise ale autorității teritoriale [articolele 106 și 107 din Decretul prezidențial (*Decreto del Presidente della Repubblica*) nr. 1229 din 15 decembrie 1959]. În temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) nr. 2020/1784, executorii judecătorești sunt singurele autorități competente să transmită și să primească acte în scopul notificării sau al comunicării în sau dintr-un alt stat membru;
- prin intermediul unui avocat care dispune de împuternicirea corespunzătoare și de autorizația consiliului baroului (*Ordine*) la care este înregistrat, care poate efectua notificarea sau comunicarea prin poștă, în conformitate cu Legea nr. 890 din 20 noiembrie 1982, sau prin e-mail certificat (articolul 149bis din Codul de procedură civilă). Cu toate acestea, autoritatea judiciară sau legea poate dispune ca notificarea sau comunicarea să fie efectuată personal de către executorul judecătoresc.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Autoritatea de primire din Italia transmite cererea de notificare sau comunicare executorului judecătoresc competent teritorial.

În cazul în care destinatarul nu poate fi găsit la adresa indicată de către partea solicitantă, executorul judecătoresc va lua următoarele măsuri:

- în ceea ce privește o persoană fizică: interviuează persoanele care locuiesc la adresa furnizată sau vecinii sau obține informații la oficiul local de evidență a populației (*Anagrafe del Comune*) (dacă locul și data nașterii sunt indicate pe document);
- în ceea ce privește o persoană juridică: executorul judecătoresc returnează actul părții solicitante pentru ca aceasta din urmă să poată solicita notificarea sau comunicarea reprezentantului legal al destinatarului. În acest caz, numele reprezentantului legal și reședința personală a acestuia trebuie incluse în act (articolul 145 din Codul de procedură civilă).

În conformitate cu articolul 33 alineatul (1) coroborat cu articolul 7 din Regulamentul (UE) 2020/1784, trebuie menționate următoarele:

În cazul în care nu se cunoaște adresa din Italia a persoanei căreia trebuie să i se notifice sau să i se comunice actul judiciar sau extrajudiciar, Italia va oferi asistență pentru stabilirea adresei, indicând UNEP din cadrul Curții de Apel din Roma (*Corte di Appello di Roma*) ca autoritate desemnată căreia agențiile de transmitere îi pot adresa solicitări pentru determinarea adresei persoanei căreia trebuie să i se notifice sau să i se comunice actul. Autoritățile italiene nu depun din proprie inițiativă cereri de informații privind adresa la registrele de domiciliu sau în alte baze de date în cazul în care adresa indicată în cererea de notificare sau comunicare nu este corectă.

Datele de contact ale birourilor UNEP din cadrul Curții de Apel din Roma sunt următoarele:

Viale Giulio Cesare 52, 00192 Roma

Telefon +39 06328367058-7059

E-mail: attiesteri.unep.ca.roma@giustizia.it

E-mail certificat: attiesteri.unep.roma@giustiziacert.it

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Adresa trebuie să fie furnizată de către autoritatea sau partea solicitantă, care o va obține din documentele care sunt la dispoziția sa.

Pentru eventuale căutări, trebuie făcută o distincție între persoanele fizice și cele juridice.

Adresa persoanelor fizice poate fi solicitată de la oficiul local de evidență a populației, începând cu oficiul municipalității în care și-au avut ultima reședință, care va răspunde, de obicei, la cererile motivate scrise ale părților sau ale avocaților acestora, precizând dacă există o taxă (în Roma aceasta este în prezent de 0,26 EUR pentru fiecare certificat) sau orice alte aspecte care sunt necesare (în general, un plic ștampilat cu adresa solicitantului pentru răspuns).

Recent, avocații înscriși în barou au avut posibilitatea de a obține certificate de înregistrare a populației direct, ca parte a atribuțiilor lor profesionale, de pe portalul ANPR [Registrul Național Unic al Populației (*Anagrafe Nazionale Unica*) gestionat de Ministerul Afacerilor Interne]. Certificatele vor fi eliberate în urma confirmării de către avocat a utilizării lor în scopuri legate de îndeplinirea atribuțiilor lor și vor fi scutite de taxa de timbru.

În ceea ce privește persoanele juridice și societățile comerciale, informațiile relevante sunt disponibile în registrul societăților, care este public și este gestionat de camerele de comerț provinciale (*Camera di Commercio*). Acesta poate fi consultat pe portalul registroimprese.it; pentru aceasta se plătește o taxă (aproximativ 7,00 EUR). Alternativ, există asociații profesionale și furnizori de internet care vor furniza abonaților informațiile dorite.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Cererile de stabilire a adresei persoanelor fizice trebuie trimise la UNEP din Roma, deja menționată ca autoritate competentă, utilizând formularul B (*modulo B*), care trebuie să indice locul și data nașterii destinatarului (punctul 3.3.3).

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge

(altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Notificarea sau comunicarea se efectuează:

- Prin intermediul executorului judecătoresc, în conformitate cu norme precise ale autorității teritoriale (articolele 106 și 107 din Decretul prezidențial nr. 1229 din 15 decembrie 1959). Executorul judecătoresc este singurul agent competent în aplicarea articolului 3 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1784/2007 pentru transmiterea și primirea actelor în vederea notificării sau comunicării între statele membre.
- Prin intermediul unui avocat care dispune de împuternicirea corespunzătoare și de autorizația consiliului baroului la care este înregistrat, căruia i se permite să primească acte de notificare sau comunicare de la solicitanți străini în temeiul articolului 20 alineatul (1) din regulament.
- În Italia, în conformitate cu Legea nr. 890 din 20 noiembrie 1982, sau prin e-mail certificat (articolul 149bis din Codul de procedură civilă). Cu toate acestea, autoritatea judiciară sau legea poate dispune ca notificarea sau comunicarea să fie efectuată personal de către executorul judecătoresc.

În ceea ce privește metodele alternative, vă rugăm să rețineți următoarele:

Notificarea sau comunicarea directă

Predarea poate avea loc, de asemenea, la reședința obișnuită a destinatarului (*abituale dimora*), la sediul acestuia, unde își desfășoară activitatea comercială, la reședința temporară sau la sediul principal al afacerilor și intereselor lor (*sede principale dei suoi affari ed interessi*), în sensul articolului 43 din Codul civil.

Dacă destinatarul nu este găsit în aceste locuri, copia, într-un plic sigilat, poate fi înmănată unui membru al familiei sale sau unei persoane angajate în locuința sau la biroul acestuia, care nu are vârsta mai mică de 14 ani, nu este în mod vădit inaptă și nu este parte la procedură.

Copia, aflată încă în plicul său sigilat, poate fi înmănată, de asemenea, agentului de la intrarea în clădire sau unui vecin, care trebuie să semneze pentru aceasta; în acest caz, destinatarul trebuie să fie informat cu privire la predare prin scrisoare recomandată fără confirmare de primire (articolul 139 din Codul de procedură civilă).

Dacă destinatarul locuiește în mod obișnuit la bordul unei nave comerciale, actul poate fi înmănat căpitanului navei.

Articolul 146 din Codul de procedură civilă prevede că predarea către personalul militar activ, atunci când nu este posibilă predarea personală, este efectuată la Ministerul Public, care o trimite comandantului corpului căruia îi aparține destinatarul.

În cazul în care nu este posibilă predarea în modul descris, deoarece destinatarul este absent la momentul respectiv, iar celelalte persoane care pot să primească actul sunt absente sau refuză să facă acest lucru, executorul judecătoresc poate proceda în conformitate cu articolul 140 din Codul de procedură civilă și poate depune o copie a actului, într-un plic sigilat, la primăria municipalității în care trebuie să aibă loc notificarea sau comunicarea.

Notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor poștale

Lucrătorul poștal trebuie să încerce să livreze personal plicul destinatarului; în cazul în care destinatarul este absent, plicul este livrat, la locul indicat pe plic, unui membru al familiei care locuiește cu acesta, chiar și temporar, sau unei persoane aflate în serviciul acestuia, cu condiția ca aceasta să nu sufere în mod vădit de boli mintale sau să nu aibă vârsta mai mică de 14 ani. În absența unor astfel de persoane, plicul poate fi înmănat agentului de la intrare.

Persoana care primește scrisoarea recomandată semnează confirmarea de primire și registrul de livrare în spațiul prevăzut, indicând relația sa cu destinatarul.

Notificarea sau comunicarea oficială în cazul în care reședința, reședința temporară sau centrul de afaceri și interese al destinatarului este necunoscut

Destinatarul trebuie să fie căutat acționându-se cu o diligență normală și cu bună-credință. Totuși, dacă destinatarul nu poate fi găsit, notificarea sau comunicarea este efectuată prin depunerea unei copii la primăria din zona în care se află ultimul loc de reședință cunoscut al acestuia sau, dacă nu se cunoaște ultimul loc de reședință, la primăria din zona în care se află locul de naștere al acestuia. Dacă nici acesta nu este cunoscut, sau dacă acesta se află în străinătate, actul este livrat Ministerului Public (articolul 143 din Codul de procedură civilă).

Metode de notificare sau comunicare dispuse de către instanță

La cerere sau din oficiu, în situații speciale sau din motive de urgență, instanța poate să dispună alte metode de notificare sau comunicare decât procedurile codificate. Aceste metode pot fi alese în mod liber însă trebuie să protejeze viața privată a destinatarului și drepturile sale de a se apăra (articolul 151 din Codul de procedură civilă).

Un exemplu obișnuit îl reprezintă autorizarea pentru trimiterea unui plic prin intermediul unui serviciu de curierat pentru a garanta livrarea foarte rapidă. Alte sisteme sunt în prezent învechite.

Notificarea sau comunicarea prin anunț public

La cererea uneia dintre părți și după primirea avizului din partea Ministerului Public, instanța poate autoriza acest tip de notificare sau comunicare atunci când există un număr mare de destinatari sau când este dificilă identificarea tuturor destinatarilor.

O copie a actului este depusă la primăria localității în care se află instanța procedurii, iar un extras al actului este publicat în Monitorul Oficial (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana*). De asemenea, instanța poate să dispună publicarea unui extras în ziarele cu cea mai largă circulație sau să recurgă la alte forme de publicitate (articolul 150 din Codul de procedură civilă).

Executorul judecătoresc trebuie să notifice sau să comunice documentul în mod direct, dacă adresa se află în municipiul în care se află biroul executorului judecătoresc și prin poștă dacă adresa se află în afara teritoriului municipiului respectiv (articolul 107 din Decretul prezidențial nr. 1229/1959), cu excepția cazului în care partea sau autoritatea solicitantă solicită în mod expres o notificare sau comunicare directă.

Notificarea sau comunicarea directă: aceasta constă în livrarea unei copii legalizate a originalului (articolul 137 din Codul de procedură civilă), care trebuie să aibă loc între orele 7.00 și 21.00 în timpul săptămânii (articolul 147 din Codul de procedură civilă). Executorul judecătoresc livrează personal copia destinatarului, de preferință la locuința acestuia pentru a-i proteja viața privată, dar, în alte condiții, oriunde în limitele competenței teritoriale a executorului judecătoresc.

În cazul în care o persoană fizică sau juridică a indicat o adresă de notificare sau comunicare la locul unei alte persoane sau la birouri, livrarea trebuie efectuată către persoana mandatată să primească notificarea sau comunicarea, la locul indicat în adresa de notificare sau comunicare. O astfel de livrare este considerată o livrare directă către destinatar (articolul 141 din Codul de procedură civilă).

Prin derogare de la această regulă, citațiile în vederea evacuării (*citazioni per convalida di sfratto*), titlurile executorii (*titoli esecutivi*) și ordinele de plată (*precetti di pagamento*) nu pot fi notificate sau comunicate la o adresă de notificare sau comunicare aleasă.

Administrațiile de stat au o adresă de notificare sau comunicare la Biroul Juridic de Stat (*Avvocatura di Stato*).

Prin trimiterea copiei prin intermediul serviciului poștal, astfel cum se prevede la articolul 149 din Codul de procedură civilă și în Legea nr. 890 din 20 noiembrie 1982: copia actului este introdusă într-un plic special pentru expediere ca scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ambele de culoare verde și respectând o formă standard care permite urmărirea acestora.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea

pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Da, notificarea sau comunicarea electronică este permisă în cadrul procedurilor civile.

Italia a prevăzut, ca procedură ordinară pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială, trimiterea actului direct către un destinatar care deține o adresă de e-mail certificată, indiferent de statutul juridic sau profesional al destinatarului.

Diferite părți sunt obligate să își pună la dispoziție în mod public adresa de e-mail certificată [*posta elettronica certificata* (PEC)] la registrele corespunzătoare: practicieni în domeniul dreptului, persoane juridice, societăți comerciale și organisme publice.

În temeiul articolului 149bis din Codul de procedură civilă, executorul judecătoresc sau avocatul părții solicitante va trimite o copie digitală a actului semnat prin semnătură digitală la adresa de e-mail certificată a destinatarului, care este inclusă în listele publice sau este accesibilă în alt mod autorităților publice.

Se consideră că notificarea sau comunicarea a avut loc la momentul în care furnizorul notificării sau al comunicării asigură disponibilitatea actului în format electronic în căsuța poștală din poșta electronică a destinatarului.

Întrucât utilizarea unui mijloc operațional de transmitere este limitată la teritoriul național și este prevăzută în procedura de transmitere directă a actului de la solicitant la destinatar, notificarea sau comunicarea prin adresa de e-mail certificată nu se aplică în prezent în ceea ce privește notificarea sau comunicarea transfrontalieră a actelor. În ceea ce privește alte forme posibile de transmitere electronică a actului (fax, e-mail), întrucât acestea nu sunt prevăzute de legiuitor ca modalitate obișnuită de notificare sau comunicare a actului, ele sunt specifice și, ca atare, în temeiul articolului 151 din Codul de procedură civilă, necesită o autorizare expresă din partea instanței al cărei efect juridic, limitat la ordinea juridică națională, este îndoielnic în ceea ce privește actele cu dimensiune transfrontalieră, prin care raporturile juridice care produc efecte în afara teritoriului național nu pot fi reglementate decât în contextul și în temeiul unor dispoziții specifice cu caracter normativ sau prevăzute în acorduri sau tratate.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Autoritatea centrală pentru notificarea sau comunicarea transfrontalieră (*Autorità Centrale per le notifiche transfrontaliere*) nu are cunoștință de utilizarea acestui mod de notificare sau comunicare care, întrucât este directă, poate fi efectuată în persoană părților, în conformitate cu dispozițiile articolului 19 alineatul (1) și ale Regulamentului nr. 910/2014.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul

articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Niciuna în prezent.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În ceea ce privește notificarea sau comunicarea directă, actul poate fi, de asemenea, livrat la reședința obișnuită a destinatarului, la sediul acestuia, unde își desfășoară activitatea comercială, la reședința temporară sau la sediul principal al afacerilor și intereselor lor, în sensul articolului 43 din Codul civil.

Dacă destinatarul nu este găsit în aceste locuri, copia, într-un plic sigilat, poate fi înmănată unui membru al familiei sale sau unei persoane angajate în locuința sau la biroul acestuia, care nu are vârsta mai mică de 14 ani, nu este în mod vădit inaptă și nu are un interes direct în procedura la care se referă actul notificat sau comunicat sau un conflict de interese față de destinatar.

În absența unor astfel de persoane, copia documentului poate fi înmănată agentului de la intrare și, în lipsa acestuia, unui vecin care acceptă predarea, în ambele cazuri într-un plic sigilat. Agentul de intrare sau vecinul trebuie să semneze pentru primirea actului, iar destinatarul trebuie să fie informat cu privire la faptul că predarea a avut loc în ceea ce îl/o privește prin scrisoare recomandată fără confirmare de primire (articolul 139 din Codul de procedură civilă).

Dacă destinatarul locuiește în mod obișnuit la bordul unei nave comerciale, actul poate fi înmănat căpitanului navei.

Articolul 146 din Codul de procedură civilă prevede că predarea către personalul militar activ, atunci când nu este posibilă predarea personală, este efectuată la Ministerul Public, care o trimite comandantului corpului căruia îi aparține destinatarul.

În cazul în care una dintre persoanele care pot retrage actul nu este găsită sau refuză să accepte o copie a actului, în conformitate cu articolul 140 din Codul de procedură civilă, executorul judecătoresc va depune o copie a actului într-un plic sigilat la primăria municipalității în care trebuie să aibă loc notificarea sau comunicarea, notifică depunerea actului la ușa domiciliului destinatarului și îl informează prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor poștale: lucrătorul poștal trebuie să încerce să livreze personal plicul destinatarului; în cazul în care destinatarul este absent, acesta poate fi livrat, la locul indicat pe plic, unui membru al familiei care locuiește cu acesta, chiar și temporar, sau unei persoane aflate în serviciul acestuia, cu condiția ca aceasta să nu sufere în mod vădit de boli mintale și să nu aibă vârsta mai mică de 14 ani. În absența unor astfel de persoane, plicul poate fi înmănat agentului de la intrare.

Persoana care primește scrisoarea recomandată semnează confirmarea de primire și registrul de livrare în spațiul prevăzut, indicând relația sa cu destinatarul.

Notificarea sau comunicarea oficială în cazul în care reședința, reședința temporară sau centrul de afaceri și interese al destinatarului este necunoscut

Destinatarul trebuie să fie căutat acționându-se cu o diligență normală și cu bună-credință. Totuși, dacă destinatarul nu poate fi găsit, notificarea sau comunicarea este efectuată prin depunerea unei copii la primăria din zona în care se află ultimul loc de reședință cunoscut al acestuia sau, dacă nu se cunoaște ultimul loc de reședință, la primăria din zona în care se află locul de naștere al acestuia. Dacă nici acesta nu este cunoscut, sau dacă acesta se află în străinătate, actul este livrat Ministerului Public (articolul 143 din Codul de procedură civilă).

Metode de notificare sau comunicare dispuse de către instanță

La cerere sau din oficiu, în situații speciale sau din motive de urgență, instanța poate să dispună alte metode de notificare sau comunicare decât procedurile codificate. Aceste metode pot fi alese în mod liber însă trebuie să protejeze viața privată a destinatarului și drepturile sale de a se apăra (articolul 151 din Codul de procedură civilă).

Un exemplu obișnuit îl reprezintă autorizarea pentru trimiterea unui plic prin intermediul unui serviciu de curierat pentru a garanta livrarea foarte rapidă.

Notificarea sau comunicarea prin anunț public

La cererea uneia dintre părți și după primirea avizului din partea Ministerului Public, instanța poate autoriza acest tip de notificare sau comunicare atunci când există un număr mare de destinatari sau când este dificilă identificarea tuturor destinatarilor.

O copie a actului este depusă la primăria localității în care se află instanța procedurii, iar un extras al actului este publicat în Monitorul Oficial. De asemenea, instanța poate să dispună publicarea unui extras în ziarele cu cea mai largă circulație sau să recurgă la alte forme de publicitate (articolul 150 din Codul de procedură civilă).

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Notificarea sau comunicarea prin livrarea actului către alte persoane decât destinatarul: în cazul în care actul este înmănat unui membru de familie al destinatarului sau unei persoane angajate la domiciliul acestuia sau prin predare către agentul de la intrare sau un vecin, notificarea sau comunicarea are loc la data la care actul a fost înmănat unor astfel de persoane, chiar dacă destinatarul ia efectiv cunoștință de acesta ulterior.

Notificarea sau comunicarea actului la primăria municipalității în temeiul articolului 140 din Codul de procedură civilă: în cazul notificării sau comunicării efectuate prin depunerea actului la primăria municipalității, în sensul articolului 140 din Codul de procedură civilă, întrucât formalitățile necesare pentru o notificare sau comunicare valabilă sunt numeroase și nu sunt neapărat îndeplinite în aceeași zi, instanțele au intervenit pentru a oferi o interpretare definitivă a dispoziției. Jurisprudența relevantă a stabilit că data la care este efectuată notificarea sau comunicarea, în ceea ce privește solicitantul, este data ultimei formalități, și anume trimiterea scrisorii recomandate care conține avizul de depunere la primărie, iar în ceea ce privește destinatarul, este data la care expiră perioada de reținere de 10 zile la oficiul poștal sau data la care este ridicat plicul, dacă această dată este anterioară.

Notificarea sau comunicarea prin poștă: data este data livrării actului, care este indicată pe confirmarea de primire; în cazul în care actul nu este ridicat, data notificării sau a comunicării va fi data expirării celor 10 zile de păstrare la oficiul poștal. În cazul în care aceasta din urmă este încă incertă, se consideră că notificarea sau comunicarea a avut loc la data indicată de ștampila aplicată de oficiul poștal pe confirmarea de primire, care trebuie să fie returnată expeditorului.

Un plic neridicat va fi la dispoziția destinatarului timp de 6 luni, astfel încât acesta să poată totuși să ia efectiv cunoștință de conținutul acestuia.

Notificarea sau comunicarea oficială în cazul în care reședința, reședința temporară sau centrul de afaceri și interese al destinatarului este necunoscut: se consideră că actul a fost notificat sau comunicat după 20 de zile de la depunerea sau livrarea sa către Ministerul Public.

Metode de notificare sau comunicare dispuse de către instanță

Data la care a fost efectuată notificarea sau comunicarea depinde de metoda utilizată pentru efectuarea acesteia.

Notificarea sau comunicarea prin anunț public

Se consideră că notificarea sau comunicarea a avut loc atunci când, cu respectarea procedurilor prevăzute de lege, executorul judecătoresc depune la greua instanței înaintea căreia s-a introdus acțiunea o copie a fișei [notificării sau comunicării] și a documentelor care atestă măsurile luate de către partea în cauză la solicitarea instanței (publicată în Monitorul Oficial etc.).

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În temeiul articolului 140 din Codul de procedură civilă, în lipsa destinatarului sau a persoanelor apte să primească actul în lipsa destinatarului, executorul judecătoresc depune o copie a actului la primăria municipalității în care acesta trebuie notificat sau comunicat. Executorul judecătoresc lasă într-un plic sigilat un aviz de depunere, la ușa locuinței destinatarului, și trimite acestuia din urmă o scrisoare recomandată cu confirmare de primire, pentru a-l informa. Scrisoarea recomandată este înmănată destinatarului sau altor persoane care pot prelua plicul de la lucrătorul poștal care, în absența acestora, îl depune la oficiul poștal responsabil de zonă, lăsând un aviz în cutia poștală a destinatarului pentru a ridica scrisoarea în următoarele 10 zile.

În cazurile în care notificarea sau comunicarea este efectuată prin intermediul serviciului poștal, în absența destinatarului, lucrătorul poștal poate livra plicul care conține actul care trebuie notificat sau comunicat uneia dintre persoanele îndreptățite să accepte livrarea acestuia, apoi trimite destinatarului o notificare de livrare (*comunicazione di avvenuta consegna*, CAN) prin scrisoare recomandată.

În cazul în care lucrătorul poștal nu poate găsi destinatarul sau altă persoană autorizată la adresa cunoscută, acesta trimite prin scrisoare recomandată destinatarului o notificare de depunere (*comunicazione dell'avvenuto deposito*, CAD) a copiei actului la oficiul poștal responsabil de zonă. Notificările CAD și CAN se adaugă notificării sau comunicării, iar lucrătorul poștal introduce o notă potrivit căreia acestea au fost trimise la confirmarea inițială de primire a plicului care conține actul care trebuie notificat sau comunicat. Avizele sunt menite să asigure faptul că destinatarul are efectiv cunoștință de actul respectiv și nu afectează data notificării sau comunicării, care rămâne data expirării perioadei de reținere de 10 zile la oficiul poștal sau data ridicării, dacă aceasta este anterioară.

Pentru ca lucrătorul poștal să poată efectua etapele de notificare sau comunicare prin poștă, destinatarul trebuie să dispună de o cutie poștală adecvată pentru primirea corespondenței, care să indice numele.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În temeiul articolului 138 din Codul de procedură civilă, [executorul judecătoresc](#) poate întotdeauna să efectueze [notificarea sau comunicarea](#) prin înmânarea personală a copiei destinatarului la domiciliul său sau, dacă acest lucru nu este posibil, oriunde se află acesta în circumscripția biroului judiciar în care este repartizat executorul judecătoresc. În cazul în care destinatarul refuză să accepte livrarea copiei, executorul judecătoresc consemnează acest fapt în [procesul-verbal](#) și se consideră că notificarea sau comunicarea a avut loc prin notificare sau comunicare personală.

În cazul livrării unei copii a actului către o altă persoană decât destinatarul, care este aptă să accepte livrarea în absența acestuia, precum și în cazul notificării sau comunicării efectuate prin depunerea actului la primăria municipalității sau al notificării sau comunicării prin intermediul serviciului poștal, notificarea sau comunicarea se consideră, în orice caz, îndeplinită atunci când au fost îndeplinite formalitățile prevăzute de lege, indiferent de refuzul ulterior al destinatarului de a accepta actul.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie

de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Lucrătorul poștal livrează destinatarului scrisoarea recomandată, la adresa indicată, sau unei alte persoane adecvate, astfel cum este prevăzut în normele referitoare la livrarea scrisorilor recomandate: membri ai gospodăriei, coabitanti, colegi de serviciu, agentul de la intrare.

Scrisorile recomandate adresate organizațiilor, persoanelor juridice și asociațiilor sunt livrate reprezentantului legal sau membrului de personal responsabil. Scrisorile recomandate adresate organizațiilor, persoanelor juridice și asociațiilor sunt livrate reprezentantului legal sau membrului de personal responsabil.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care lucrătorul poștal nu găsește nicio persoană, acesta va depune documentul la oficiul poștal responsabil de zonă.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

În absența destinatarului, lucrătorul poștal lasă o invitație în cutia poștală pentru ridicarea documentului.

Notificarea sau comunicarea din străinătate este posibilă prin intermediul unei scrisori recomandate internaționale care, spre deosebire de notificarea sau comunicarea prin poștă în Italia, nu are caracteristicile care să permită agentului poștal sau destinatarului să identifice conținutul acesteia ca fiind notificarea sau comunicarea unui act din străinătate în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) 2020/1784, începând cu tipul de plic utilizat, care este verde pentru notificarea sau comunicarea prin poștă la nivel național și care permite astfel identificarea conținutului. Prin urmare, plicul este tratat ca orice altă scrisoare recomandată care conține corespondență personală sau comercială.

Confirmarea internațională de primire nu are anumite caracteristici prezente în avizele de primire prevăzute de legislația națională pentru a asigura buna livrare și dreptul de a se apăra și care oferă informații utile cu privire la statutul persoanei care ridică plicul, pe lângă numele și data depunerii la oficiul poștal, în scopul evaluării perioadei corecte de reținere. Perioada de reținere este de 30 de zile pentru o scrisoare recomandată internațională, dar numai de 10 zile în temeiul legislației naționale, chiar dacă plicul rămâne la dispoziția destinatarului timp de 6 luni, garantând astfel o perioadă mai lungă pentru cunoașterea efectivă a actului.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Persoana care efectuează notificarea sau comunicarea validează pe copia notificată sau comunicată și pe original data, modalitatea și locul de livrare în scopul evaluării procedurii corespunzătoare de notificare sau comunicare. De asemenea, acestea trebuie să indice orice căutare efectuată, inclusiv în evidențele personale (articolul 148 din Codul de procedură civilă).

Un proces-verbal al notificării sau comunicării prin intermediul serviciilor poștale trebuie să cuprindă data și oficiul poștal care trimite actul. Confirmarea de primire trebuie să fie returnată expeditorului ca document doveditor al faptului că actul a fost notificat sau comunicat.

Atunci când lucrătorul poștal menționează în confirmarea de primire că destinatarul este necunoscut sau a părăsit adresa indicată pe plic, notificarea sau comunicarea nu este îndeplinită.

Procesul-verbal al executorului judecătoresc este un act oficial și, cu excepția cazului în care se dovedește a fi fals, acesta constituie o dovadă a ceea ce a avut loc în prezența executorului judecătoresc și a declarațiilor

făcute în fața acestuia; acesta constituie o dovadă *prima facie* a altor situații pe care executorul judecătoresc nu le-a confirmat personal (de exemplu, faptul că persoana care a preluat actul livrat a fost un membru al familiei sau o persoană angajată la domiciliul destinatarului).

În ceea ce privește notificările sau comunicările transfrontaliere, rezultatul operațiunilor de notificare sau comunicare este consemnat în formularele privind notificarea sau comunicarea sau neefectuarea acestora prevăzute în Regulamentul (UE) 2020/1784.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Notificarea sau comunicarea este nulă în cazul în care nu au fost respectate cerințele formale prevăzute pentru a garanta principiul cunoașterii juridice sau în cazul în care există o incertitudine fundamentală cu privire la persoana căreia i-a fost efectuată și la ce dată.

În cazul în care predarea este nulă, acest lucru poate fi remediat dacă notificarea sau comunicarea și-a atins totuși scopul, de exemplu dacă destinatarul se înfățișează în instanță.

Incetitudinea cu privire la data notificării sau comunicării trebuie să fie fundamentală și nu poate fi remediată în cazul în care un termen obligatoriu depinde de acesta. În cazul în care există date diferite pe actul original și pe copie, prevalează data indicată pe copia destinatarului, pentru a garanta dreptul destinatarului de a se apăra.

Potrivit jurisprudenței, nu există nicio notificare sau comunicare și, prin urmare, nimic nu poate fi remediat atunci când actul nu a fost notificat sau comunicat deloc sau când acesta a fost notificat într-un loc sau către o persoană care nu are nicio legătură cu destinatarul.

Un alt motiv de nulitate care nu poate fi remediat este discrepanța dintre original și copie, de natură să împiedice destinatarul să se apere.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

În cazul în care destinatarul notificării sau comunicării refuză să accepte actul din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea), iar instanța consideră că acest refuz este nejustificat, căile de atac prevăzute în general în dreptul procedural (Codul de procedură civilă) pot fi utilizate pentru a contesta măsurile adoptate cu încălcarea dreptului de a se apăra și a dreptului de a fi ascultat.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul

articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În cauzele civile, partea care solicită notificarea sau comunicarea trebuie să acopere costurile, constând în taxe de plătit la Trezorerie Trezoreriei (*erario*), costurile de livrare și indemnizații de cheltuieli datorate executorului judecătoresc pentru actele prelucrate în afara locului în care se află biroul executorului judecătoresc.

Acest aspect este reglementat de Decretul prezidențial nr. 115 din 30 mai 2002 [textul consolidat al Legii privind cheltuielile judiciare (*Testo Unico delle spese di giustizia*)].

În unele tipuri de proceduri, inclusiv în materia ocupării forței de muncă și a securității sociale, în cauze de separare și divorț, precum și în cauze în care unei persoane cu mijloace insuficiente îi este acordată asistență judiciară din partea statului, partea în cauză este scutită de plata costurilor aferente notificării sau comunicării, care sunt percepute în contul Trezoreriei.

Notificarea sau comunicarea necesară în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1784 este scutită de la plata tuturor costurilor.

■ Ultima actualizare: 09/01/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.